FINAL DE SEZON PROMIȚĂTOR ÎN BASCHETUL NOSTRU MASCULIN

Suita celor trei partide amicale de baschet dintre reprezentativele de seniori ale României și Ungariei a constituit ultimul test al anului asupra valorii lotului reprezentativ, care a înregistrat cîteva performanțe remarcabile. Este suficient să amintim că echipa națională a țării noastre a cîștigat turneul internațional de la Pekin (la care au mai participat reprezentativele Iugoslaviei, R. P. Chineze, Olandei, R.P.D. Coreene, Japoniei, Filipinelor și Mexicului), s-a clasat pe locul II la balcaniadă — fiind întrecută de echipa Iugoslaviei (campioană mondială), iar în turneul din Brazilia a obținut locul secund în compania unor formații excelent cotate în baschetul mondial, cum sînt cele ale S.U.A., Braziliei, Canadei, Uruguai ș.a.

Meciurile din Sala sporturilor din Brașov au fost abordate de sportivii români cu multă încredere. Prima întîlnire a fost cîștigată, surprinzător, de echipa Ungariei la o diferență de trei puncte (91—88). Surpriza a fost la fel de mare și pentru jucători și pentru antrenori. Dar, așa după cum au declarat tehnicienii lotului nostru, aceste întreceri au urmat unei perioade de pregătire în care accentul s-a pus pe mijloace ale pregătirii fizice — avînd în vedere obiectivul principal al anului viitor, turneul de calificare și participarea la campionatul european — și mai puțin pe cele specifice jocului. Absența lui **Gheorghe Oczelak** (operat la tendon) a constituit și ea un impediment. În meciurile următoare sportivii noștri au învins categoric, la diferențe apreciabile (93—67 și 116—76), demonstrînd că înfrîngerea din prima partidă a fost doar un accident. Dealtfel, în partidele cîștigate, mai ales în ultima, jucătorii români au evoluat dezinvolt, siguri pe ei, folosind cu iscusință toate procedeele moderne ale jocului de baschet.

Dintre cei 15 sportivi aflați la Brașov, antrenorii au folosit 13. Jucătorii de bază ai lotului **Dan Niculescu, Costel Cernat, Vasile Popa** (mai puțin inspirat în primul meci), **Lucian Ivascencu, Ion Uglai** au fost cei care au dus, în general, greul partidelor, ei rămînînd în continuare aceiași baschetbaliști valoroși, pe care se poate conta. Cuvinte frumoase și despre **Virgil Căpușan, Florin Ermurache, Victor David, Roman Opșitaru** (care trebuie folosit cu mai mult curaj), **Petre Brănișteanu, Gheorghe Dumitru, Cristian Fluturaș, Gheorghe Mihuță**. Fiecare dintre aceștia este posesor al unor calități indiscutabile pe care cei trei antrenori ai lotului — **Dan Niculescu, Mihai Nedef** și **Haigazun Tursugian** — au obligația de a le cizela și perfecționa în continuare. **Marian Martinache** și **Romulus Tocău** nu au fost întrebuințați în meciurile cu echipa Ungariei.

Desigur, realizările baschetbaliștilor români în acest an pot fi apreciate ca rodnice. Dar tot ce au obținut trebuie subordonat unui singur scop: **clasarea în primele patru locuri la turneul de calificare din Grecia** (15—25 mai 1979) **și participarea la campionatele europene din Italia** (9—20 iunie 1979.

Paul IOVAN

EVOLUȚIE BUNĂ A TINERELOR BASCHETBALISTE ÎN OLANDA

Echipa de baschet a României a întreprins un turneu în Olanda. Sportivele noastre au reușit să se claseze pe primul loc, lăsînd o bună impresie. La înapoiere, antrenorul lotului **Nicolae Martin** ne-a declarat:

— S-a jucat în orașele Sprijkensse și Roozenburg, din apropierea capitalei olandeze. În afara echipei noastre au participat reprezentativele **Poloniei, Finlandei** și **Olandei**. Evoluînd bine, am înregistrat următoarele rezultate: cu Polonia 85—66, cu Finlanda 106—79 și, în finală, cu Olanda 72—70, după un meci palpitant, aplaudat de numerosul public prezent în sală. Intenția noastră a fost să testăm jucătoarele în două turnee apropiate ca date de desfășurare, după modelul programului pe care îl au marile competiții de anul viitor. De aceea, după Balcaniada de la Craiova am plecat în Olanda. Jucătoarele tinere s-au încadrat în angrenajul echipei naționale. Am în vedere pe **Alexandrina Leabu, Magdalena Pall, Elena Bradu, Maia Cuțov**, care au avut prestații bune, fără complexe, ceea ce constituie un cîștig pentru reprezentativa țării noastre. Dintre celelalte jucătoare, **Maria Roșianu** — constant bună ca întotdeauna, **Diana Bălaș** — sigură și utilă echipei, la fel ca **Elena Filip, Mariana Andreescu** a primit premiul pentru cea mai bună jucătoare a turneului, ceea ce, evident, ne-a bucurat.

HENRY RONO PARTICIPĂ LA CROSUL SAO PAULO

RIO DE JANEIRO, 26 (Agerpres). La cea de a 54-a ediție a tradiționalului concurs internațional de cros care se desfășoară în noaptea Anului Nou pe străzile orașului brazilian Sao Paulo și-a anunțat participarea și cunoscutul atlet kenyan Henry Rono, deținător a patru recorduri mondiale și desemnat drept cel mai bun sportiv din lume în 1978.

DEBUT ÎN „CUPA MONDIALĂ" LA SCHI-FOND

Cursa masculină de 15 km din cadrul concursului de la Telemark (Wisconsin), prima probă a „Cupei Mondiale" la schi fond, a fost cîștigată de tînărul sportiv norvegian Ove Aunli, cronometrat cu timpul de 43:21,24. Pe locurile următoare s-au clasat Maurilio de Zolt (Italia) — 43:49,13 și Lars-Erik Eriksen (Norvegia) — 43:58,22, în timp ce suedezul Sven Ake Lundbaeck, unul dintre principalii favoriți, s-a situat pe locul 7, cu 44:22,93.

SPORTIVI ROMÂNI ÎN ÎNTRECERI INTERNAȚIONALE

GIMNASTE BUCUREȘTENCE CIȘTIGĂTOARE

O echipă a Clubului sportiv școlar din București (sportive pînă la 13 ani) a evoluat zilele trecute în capitala Ungariei întîlnind formația similară Honved Budapesta. Tinerele gimnaste bucureștence s-au impus autoritar, fiind superioare colegelor lor la toate capitolele. Rezultate tehnice: **echipe:** Clubul sportiv școlar București 185,50 p, Honved Budapesta 177,00 p; **individual compus:** 1. Gabriela Geiculescu 37,50 p, 2. Daniela Bealcu 37,15 p.., 4. Ileana Sultan 36,85 p, 5. Veronica Vasile 37,70 p, 6. Mirela Iordoc 37,60 p. Pe aparate au cîștigat, de asemenea, gimnastele românce: Gabriela Geiculescu — la sărituri și paralele, Daniela Bealcu — la bîrnă, iar Gabriela Vlădău — la sol.

POPICARII DE LA AURUL BAIA MARE ÎNVINGĂTORI LA EGER

Echipa Aurul Baia Mare, campioană a țării la popice, a evoluat zilele trecute în Ungaria, în orașul Eger, unde a jucat cu formația minieră **Borsódi Bányász.** Victoria a revenit popicarilor băimăreni, la scorul de 5 054—5 043 p d. Cei mai buni de la Aurul au fost **Gheorghe Vuță** — 875 p d — care a cîștigat și turneul individual, **Alexandru Naszodi** — 853 p d și **Alexandru Ardelean** — 845 p d.

ECHIPE DE HANDBAL LA SOFIA

Turneul feminin de handbal de la Sofia a fost cîștigat de echipa Institutului de cultură fizică și sport „Gheorghi Dimitrov", urmată de formațiile **Știința Bacău,** Sportist Kremikov, D.I.M. Nis (Iugoslavia), Lokomotiv Plovdiv, Pirin Blagoevgrad, A.Z.S. Gdansk (Polonia) și Etîr Trnovo. În ultima zi: Institutul de cultură fizică Sofia — Știința Bacău 14—11 (7—7).

Echipa masculină de handbal Dinamo București, campioana țării — întărită cu cîțiva jucători bucureșteni — susține azi și mîine, la Sofia, o întîlnire amicală cu o selecționată a țării gazdă.

„CA SĂ-L POȚI ÎNVINGE PE IAȘCENKO, AI NEVOIE DE UN... ELICOPTER!"

În august 1961, la Universiada de la Sofia, cînd l-am văzut pe Valeri Brumel trecînd peste ștacheta înălțată la 2,25 m, cu care a stabilit atunci un nou record al lumii, mi s-a părut că săritorul atingea, doar cu propriile-i forțe, tăriile cerului, întratît de mare îi era reușita. Și, ca de fiecare dată la astfel de ocazii, nu puțini au fost cei care au spus atunci că saltul lui Brumel, cel puțin pentru o bună bucată de timp, reprezintă limita posibilităților umane...

În martie 1978, la „europenele" de la Milano, cînd l-am văzut pe Vladimir Iașcenko sărind 2,35 am uitat, pentru o clipă, unde ne aflam, că totuși deasupra noastră se arcuia plafonul palatului sporturilor de la San Siro, senzația fiind aceeași ca și la Brumel, cu 17 ani în urmă, cu deosebirea, numai, că nici unul dintre cei prezenți, în tribune, uluiți de ceea ce vedeau, n-au considerat totuși că 2,35 m reprezintă limita. Dimpotrivă, întrebarea a apărut firească: pe cînd un nou record? În fond, ne-am obișnuit cu recorduri care mai de care mai senzaționale, așa încît o săritură la 2,35 m nu mai ni se pare un maximum!

Între Brumel și Iascenko, doi dintre marii eroi ai săriturii în înălțime, este o strînsă legătură, nu doar pentru că ambii s-au dedicat aceleiași probe, pentru că folosesc același procedeu tehnic — ventrala, că figurează pe tabloul recordmanilor lumii, ci și pentru că isprăvile lui Brumel i-au stîrnit curiozitatea și i-au stimulat pasiunea pentru înălțime mai tînărului său emul.

În seara aceea de martie, cînd Iașcenko trecuse dezinvolt la 2,35 m, învinsul acestuia, Rolf Beilschmidt (2,29 m), declara ziariștilor: „Este, indiscutabil, un fenomen. Alt cuvînt nu-mi vine acum în minte. Ca să-l poți învinge pe Iașcenko ai nevoie de un... elicopter".

Iașcenko a primit aplauzele spectatorilor milanezi cu modestia caracteristică marilor campioni. Noua barieră pe care o trecuse, superioară cu 2 cm recordului său mondial, în aer liber, stabilit în 1977, l-a stimulat și mai mult în pregătire și iată că, la început de vară, el și-a îmbunătățit și acest record în aer liber, obținînd 2,34 m.

În toamnă l-am văzut din nou concurînd pe Volodea, de data aceasta pe stadionul praghez de pe colinele Strahov, la campionatele europene. În condiții atmosferice nefavorabile, el a avut de făcut față unei dispute teribile, căci replica principalilor săi adversari a fost pe măsura lui: vestgermanul Henry Lauterbach a fost al patrulea cu 2,26 m, Aleksandr Grigoriev (U.R.S.S.) al doilea și Rolf Beilschmidt (R.D. Germană) al treilea, ambii cu 2,28 m!

Iașcenko a cîștigat titlul cu 2,30 m, dar vremea nefavorabilă i-a răpit, în mod cert, cîțiva buni centimetri.

Noua stea a săriturii în înălțime s-a născut la Zaporoje, la 12 ianuarie 1959. Este înalt de 193 cm și cîntărește 82 kg. Din 1970 (11 ani), de cînd practică atletismul, performanțele sale au evoluat astfel: 1970 — 1,40 m, 1971 — 1,45 m, 1972 — 1,60 m, 1973 — 1,70 m, 1974 — 2,03 m, 1975 — 2,12 m, 1976 — 2,22 m, 1977 — 2,33 m, 1978 — 2,35 m.

Ce ne va aduce nou sezonul 1979? De ce nu o săritură de 2,40 m? Ce-ar fi!...

Romeo VILARA

PERFORMERII 1978 ai anului

CEI MAI BUNI SPORTIVI EUROPENI AI ANULUI 1978 STABILIȚI DE AGENȚIA P. A. P.

VARȘOVIA (Agerpres). Ancheta Agenției poloneze de presă P.A.P. l-a desemnat pe atletul **Vladimir Iașcenko** drept cel mai bun sportiv european al anului 1978. Urmează în clasament **Sara Simeoni** (Italia), **Björn Borg** (Suedia), **Maritta Koch** (R.D.G.), **Ingemar Stenmark** (Suedia).

La campionatul mondial de fotbal

STARTURI INFIRMATE... ÎN AMBELE SENSURI

Europa nici nu lichidase bine conturile campionatelor interne și ale finalelor cupelor rezervate echipelor de club — întîrziere care, cum vom (re)vedea, avea să o coste — cînd Argentina, amfitrioana turneului final, ediția a XI-a, își primea oaspeții cu o răceală proprie anotimpului iernii ce la antipozi abia debuta. Oaspeți de seamă în concernul fotbalului mondial, deși, prin rigorile procedurii clasice de calificare, pe zone geografice, de la startul întrecerii lipseau redutabilele reprezentative ale **Angliei, Cehoslovaciei** (campioana europeană en titre), **U.R.S.S., Iugoslaviei** (ca să dăm doar cîteva exemple).

REPREZENTARE (LARGĂ) CU ACOPERIRE VALORICĂ

Și, totuși, mobilul „sistemului" — vizînd o reprezentare mai largă, prin cuprinderea tuturor continentelor — ni s-a părut mai convingător ca în trecut. **Tunisia** și **Iranul** evoluînd onorabil, incomparabil mai bine decît o făcuseră Zair și Haiti (în 1974, la Weltmeisterschaft), Salvador (în 1970, la Mundialul din Mexic) și atîtea alte selecționate de-a lungul istoriei campionatelor mondiale. Tunisia și Iranul au demonstrat că în zonele Africa și Asia-Oceania fotbalul a făcut însemnate progrese, fiind capabile să se întreacă de la egal la egal cu puternicele selecționate ale unor continente în care sportul cu balonul rotund cunoaște o dezvoltare armonioasă pe absolut toate planurile, tehnic, organizatoric, propagandistic. Realmente,

prin modul remarcabil în care au servit replica în grupele lor, unor partenere mature, jucătorii tunisieni și iranieni au constituit plăcuta surpriză a turului I.

SQUADRA AZZURRA, SIMFONIA... NETERMINATĂ

Între cele patru „șefe de grupă", să ne reamintim, **Italia** se despinsese cu autoritate; nu numai prin rezultatele obținute (trei victorii la rînd într-una din cele mai puternice serii), cît, mai ales, prin joc. Un joc complet — de siguranță în apărare, ascuțit și ingenios în atac — cum nu prezentase pînă atunci nici una dintre formațiile aliniate la start. Comparativ cu **Brazilia** (și ea neînvinsă în grupa a III-a), Italia avea o linie... mai mult, pe aceea, concluzivă, a trio-ului ofensiv (întrucît formația carlocas se desfășura coerent doar cu puțin dincolo de treimea de mijloc); comparativ cu **Polonia** și **Peru** (liderele seriilor a II-a și a IV-a) Italia poseda o clasă în plus; față de **Argentina** avea o victorie directă; în sfîrșit, cu **Olanda** nu suporta comparații de vreme ce echipa lui **Happel** abia obținuse — la golaveraj! — calificarea în semifinale.

Era greu, dacă nu imposibil, să-i prevezi „orchestrei" lui Bearzot „falsurile" în serie. Ea interpreta, ca înainte, jumătate din partitură, și, apoi, sincopă totală. În cele trei meciuri care au urmat, echipa Italiei reușea să înscrie o singură dată (**Rossi,** cu Austria), celălalt gol din partida cu Olanda fiind... autogolul lui **Brandts.** În apărare, squadra azzurra își strîngea cît de cît rîndurile, în atac însă ea nu mai era capabilă de o replică consistentă. Jocul ei, atît de sclipitor în „optimi", aducea acum cu o simfonie... neterminată. Era clar că „blocul" lui **Juventus Torino** plătea greu tribut asprului retur al campionatului italian, precum și partidelor din Cupa campionilor europeni, ambele competiții desfășurate în primăvară, nu cu mult înaintea C.M.

În timp ce steaua squadrei azzurra apunea, pe firmamentul întrecerii apărea miraculos echipa Olandei. **„Dacă tot am rămas în cursa pentru supremație,** declarau, în corpore, Ernst Happel și ai lui jucători, **atunci hai să demonstrăm ce putem".** Avea să învețe Ernst Happel și din greșeala săvîrșită de ei — în semifinale — în prima parte a meciului cu Italia (cînd prin fixarea lui **Neeskens** — stoper de marcaj la Paolo Rossi, antrenorul șubrezise întreg potențialul echipei), deși această gafă, reparată la reluare, Happel nu o mărturisise... Cum se știe, formația în tricouri orange și-a respectat promisiunea făcută, cîștigînd „semifinala europeană" și, odată cu ea, dreptul de acces la finală.

În aceeași grupă, campioana lumii, **R. F. Germania,** pierdea cu 3—2 întîlnirea cu reprezentativa **Austriei,** parafînd, astfel, un declin evident.

Avertizată de înfrîngerea suferită în fața Italiei, care, finalmente, o avantaja, Argentina își adjudeca de justețe „semifinala (cvasi) sud-americană". Ca și alte (foste) campioane ale lumiii (R.F. Germania — 1954 și 1974, Anglia — 1966, ș.a.) echipa lui **Cesar Menotti** depășise punctul critic ivit pe parcurs, repunînd în funcțiune „tactica-tăvălug". Destui dintre cei ce puseseră sub semnul îndoielii deplina corectitudine a acelui 6—0 administrat Perului le-au restituit jucătorilor argentinieni integral meritele sub... dovada uriașului forcing din partida finală, acuzat de o echipă a Olandei adeptă-fanion a fotbalului total.

Dar despre acest ultim act (și cel mai important, firește) petrecut pe scena Mundialului-argentinian, vom reveni, mai pe larg, într-un alt număr.

Gheorghe NICOLAESCU

TELEX • TELEX

BASCHET ● În turneul masculin de la Madrid, selecționata Cehoslovaciei a învins cu 90—88 (40—27) formația Obras Sanitarias, campioana Argentinei, iar Real Madrid a dispus cu 107—101 (47—43) de formația Juventud Badalona. În ultima zi, Real Madrid va întîlni selecționata Cehoslovaciei în meciul care va decide pe cîștigătoarea turneului.

BOX ● Întrunit la Casablanca (Maroc), comitetul executiv al Uniunii africane de box a hotărît crearea unei comisii de protecție și educare a pugiliștilor din țările Africii. A fost stabilit de asemenea calendarul campionatelor africane de box profesionist la diferite categorii.

HOCHEI ● Selecționata olimpică a Canadei, aflată în turneu în Europa, a jucat cu formația franceză Viry Chatillon, pe care a învins-o cu 22—0. Într-un alt meci, hocheiștii canadieni au întrecut cu 17—1 o combinată a cluburilor pariziene. ● Continuîndu-și turneul în Polonia, echipa T.S.K. Leningrad a întîlnit la Varșovia formația Legia, în fața căreia a cîștigat cu 11—1.

ȘAH ● În campionatul masculin al U.R.S.S., la Tbilisi, s-au disputat partidele întrerupte. Tal l-a învins pe Beliavski, Romanișin a cîștigat la Dorfman, iar partidele Baghirov — Razuvaiev și Tukmakov — Kuzmin s-au încheiat remiză. Înaintea ultimei runde, conduce fostul campion mondial Mihail Tal, cu 10½ p. Turneul zonal feminin desfășurat la Frunze (U.R.S.S.), unde au participat numai șahiste sovietice, s-a încheiat cu victoria tinerei maestre Nina Gurieli, care a totalizat 11 puncte din 15 posibile. Alături de învingătoare s-au mai calificat pentru turneul interzonal următoarele clasate: Nana Iuseliani, Marta Litinskaia, Maia Rapniku și Tatiana Zatulovskaia.

TENIS ● Federația de specialitate din S.U.A. l-a desemnat pe Jimmy Connors drept cel mai bun jucător american de tenis în anul 1978.

Redacția și administrația: cod 70139 București, str. V. Conta 16, ot. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 10 05; secția coresp. 11 51 09; interurban 437; telex 10 350 romsp. Tiparul I. P. „Informația"
Pentru străinătate: abonamente prin ILEXIM – departamentul export import presă, P.O. Box 136–137, telex 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3
R. 1 2, 3, 4. 10363